

Passion

Mathias Secher Rom

♩ = 120

Tru - et af from - me præ - ter, en yn - ke - lig lil - le skik - kel - se.

Him - mel - rum - mets her - sker i men - ne - skers vold. Svig - tet af di - ne

ven - ner, et kys som en ren be - stik - kel - se. Ven - ten - de mens

af - te - nen lang - samt blev kold. Ro - mer - ne nø - le - de,

jø - der - ne brø - le - de, "Kom, giv ham nu til os, lad os klyn - ge ham

op!" Du lod dig hænd - re med tor - ne - kro - ne og pis - ke til blo - det

skyl - le - de, tæs - ket og for - slå - et på he - le din krop.

Truet af fromme præster, en ynkelig lille skikkelse.
Himmelrummets hersker i menneskers vold.
Svigtet af dine venner, et kys som en ren bestikkelse.
Ventende mens aftenen langsomt blev kold.
Romerne nølede,
jøderne brølede,
"Kom, giv ham nu til os, lad os klynge ham op!"
Du lod dig hædre med tornekrone og piske til blodet skyllede,
tæsket og forslået på hele din krop.

Hængende på et kors som en tydeliggjort forbandelse.
Ordet, som var kød, Gud som dræbte sig selv.
Helbredte mange andre og vakte en stor opstandelse,
men nu var du død, lod os slå dig ihjel.
Klipperne skælvede,
døds mørket hvælvende,
da forhænget i templet gik lodret itu.
For du var ramt af din faders dom, tog min plads, da du gik i Helvede.
Ordet var nu kød, hængt til skændsel og gru.

Tre dage gik i stilhed, så fortsatte du dit åndedrag.
Uden nogen så det, var gravhulen tom.
Viste dig for Maria, som troede, det var et selvbedrag.
Sagde hendes navn, så hun vendte sig om.
Blikket var sejrrikt,
synet guddommeligt,
to nådefulde øjne, som indfanger mig.
For sådan ser du mig som Maria, et nærvær der er umisteligt.
Jesus, du er her, og jeg tilbeder dig.